

РЕШЕНИЕ

№ 1115

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11262** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, пр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по жалба на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/ срещу Решение № 3633 от 03.10.2022г. по НАХД № 5809/2022г., постановено от Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, с което се отменя предупреждение №11-01- 842/2021 от 08.04.2022г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон, при несъобразяване на всички събрани доказателства в тяхната цялост. Искане за съдебното решение да бъде отменено, а предупреждението - потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация - се явява лично и оспорва касационната жалба. Представен е отговор на касационната жалба и писмени бележки, в които се моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна, като се прави възражение за изтекла абсолютна погасителна давност.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Тони Петрова, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение.

Към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция. Нормата на чл.11 от ЗАНН препраща към чл.81 ал.3 вр. чл. 80 ал.1 т.5 от НК, като съгл. ТП № 1/2015г. на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС- погасителната давност се прилага и в производствата по ЗАНН. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК. Към момента на постановяване на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на настоящото касационно производство и постановяване на това решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият състав намира, че следва да бъдат изложени аргументи само и единствено относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ. В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл.79, ал.1, т.2, е предвидено, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай, административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81, ал.4 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл.81, ал.4 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 от НК.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. Във връзка с това настоящият съдебен състав констатира, че тя е изтекла предвид датата на извършване на нарушението 07.03.2018 г. С оглед гореизложеното, тъй като първоинстанционният съд е отменил атакуваното предупреждение, решението следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3633 от 03.10.2022г. по НАХД № 5809/2022г.,
постановено от Софийски районен съд, НО, 3-ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: